

Moved On!

Moved On!

Project Curator
Maryna Shcherbenko

Supported by
the International Organization for
Migration (IOM), Mission in Ukraine

Куратор проекту
Марина Щербенко

За підтримки
Представництва Міжнародної
організації з міграції (МОМ) в Україні

Мирослав Вайда
Тетяна Гершуні-Галаган
Сергій Кайдак
Аліна Копиця
Беата Корн
Аліна Максименко
Лев Маркосян
Оксана Пиж
Олеся Секереш
Руслан Тремба
Валерія Трубіна

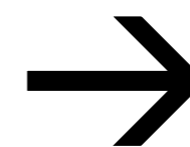
Index Зміст

4	Preface <i>Вступне слово</i>	34	Alina Maksimenko <i>Аліна Максименко</i>
14	Myroslav Vayda <i>Мирослав Вайда</i>	38	Lev Markosian <i>Лев Маркосян</i>
18	Tatiana Gershuni-Galagan <i>Тетяна Гершуні-Галаган</i>	42	Oxana Pyzh <i>Оксана Пиж</i>
22	Sergey Kaydak <i>Сергій Кайдак</i>	46	Olesia Sekeresh <i>Олеся Секереш</i>
26	Alina Kopytsia <i>Аліна Копиця</i>	50	Ruslan Tremba <i>Руслан Тремба</i>
30	Beata Korn <i>Беата Корн</i>	54	Valeria Troubina <i>Валерія Трубіна</i>

Preface
Вступне слово

6-11

ABOUT THE PROJECT

What forces us to leave the known and move into the uncertainty, to leave for new places, engage with strangers and accept new realities? What is our motivation to leave everything behind and move on? Is it the perpetual desire to find one's true self, is it an inevitable need for change or is it the unbearable conditions of the here and now?

We see pictures of a far-away place and wonder what it would be like to live there, we romanticize this idea and we melt into it. What if we chose to forsake our old life and stay for good in the enigmatic Paris or mysterious London? So easy and so brave it appears in one second, so appealing and impossible to reach in the next moment...Why then won't we dare, even if it's just an innocent and temporary self-trial? And why are we leaving despite all the uncertainties, the risks and the unpredictability? What drives us? Does it require strong intentions, determination to change and taking responsibility for your choices? Is it desperation, fear and hardship that drive us out? Or is it more of a failure to self-identify and constant feeling of alienation and abandonment? Why does it sound so ambiguous and evokes mixed emotions amongst those who stay behind and those awaiting the newcomers in the new place?

Today, given the globalized world we live in and information overload we deal with, it seems it shouldn't be too easy to get lost. Fast, instant and detached – these are the words we've been using to define our perception of reality. In the same way, the vital decisions we make, such as moving to a new country, can be perceived as a new experience, a new chapter or sometimes simply the last chance to live a better life. We broaden our horizons, we discover a new world, we seek to integrate into it, but we miss our neighborhood and dream about coming back. Another country, another city, another life – escapade or scavenger hunt, where we are destined not to forget who we are but to find ourselves and become a person we want to be. The migrant's decision is not just a choice between moving on or staying behind, it is the choice of how to perceive this motion...

ПРО ПРОЕКТ

Як назвати це почуття, яке змушує нас покинути зону комфорту та рухатися назустріч невідомому, відкривати нові місця, зустрічати нових людей та адаптуватися до нових умов? Що за мотив штовхає нас залишити все, щоб рухатись вперед? Чи є він одвічним бажанням пізнати себе краще чи неминучою необхідністю змін?

Подорожуючи, щоразу, коли прибуваємо до нової країни, припускаємо можливість життя у ній, романтизуємо дану ідею, розчиняємось у ній. А якщо й справді, все лишити позаду, і залишитись у загадковому Парижі чи містичному Лондоні? Так легко, так відчайдушно... Чому ж не наважуємось, навіть якщо це невинний і тимчасовий експеримент із собою? Що криється за поняттям міграції? Рішучість та готовність до змін, відповідальність за свій вибір? Чи неможливість самоідентифікації, постійне відчуття відчуженості та закинутості? Чому так непевно воно звучить, збурюючи бентежні емоції?

Але ж сьогодні, у глобалізованому світі, переповненому інформацією, не так легко загубитися. Швидкість, тимчасовість, фрагментарність вже давно є синонімами нашого сприйняття реальності. Тож і глобальні рішення, такі, як наприклад, переїзд до іншої країни можуть сприйматися крізь призму отримання нового досвіду, не більше. Розширювати світогляд, пізнавати світ, активно інтегруючись у нього, бути вільним у рішеннях та експериментувати з простором, вписувати себе у нього – ось як сьогодні можна сприймати зміну місця проживання. Інша країна, інше місто, інше життя – як простір квесту, в процесі якого знаходимо себе, а не втрачаємо дім. Тож вибір мігранта – не є вибором рухатись чи залишатися на місці, він є вибором того, як сприймати цей рух, адже вибір поїхати часто означає повернутися іншим...

Increasing migration movements in today's globalized world require a different look at the issues of migrants' adaptation and integration, as well as a whole different perception of the world with its variety of cultures.

The International Organization for Migration (IOM), Mission in Ukraine, in partnership with the Shcherbenko Art Centre, explored the changes in migration related issues in the Ukrainian context through the works of contemporary Ukrainian artists in the framework of the Moved On! art project.

For a modern artist, integration has become one of the most important goals of self-identification in the global cultural space. While considering the needs of a multicultural society, artists preserve their authentic artistic style.

To highlight the main theme of the project Moved On!, we have invited artists with migration experiences. While preparing for the project and interviewing artists, we found out that every one of them has their own unique experience and background. All selected works – are visual objects reflecting artists' personal stories.

Creative research for the Moved On! art project allowed us to perceive migration as a process of movement of people, voluntary or forced, who preserve their won identity, as well as integrate in different cultural environments.

This task was incredibly interesting and challenging for me as the curator of the project, but it gave me an opportunity to take a fresh look at contemporary Ukrainian artists and their works, reflecting on hardships of migratory movements. I want to thank the International Organization for Migration, which has initiated and supported the project on an increasingly important topic of migration, which has to be further discussed widely in the Ukrainian society.

Maryna Shcherbenko
Curator of Moved On! project

Сьогодні спостерігається стабільне зростання міграційних переміщень, і в умовах глобалізації це вимагає від нас іншого погляду на питання адаптації та інтеграції мігрантів у різних культурних середовищах, і в цілому іншого сприйняття світу з особливостями різних культур.

Міжнародна організація з міграції (МОМ), Представництво в Україні спільно з Щербенко Арт Центр провела дослідження видозміни міграційних питань в українському контексті через призму художніх робіт сучасних українських митців в рамках проекту Moved On!.

Для сучасного автора інтеграція стає однією з найважливіших цілей його ідентифікації в світовому культурному просторі. Разом з тим в умовах відкритості та прийняття потреб усіх груп мультикультурного суспільства художник зберігає власну основу творчості.

Щоб розкрити основну тему проекту Moved On!, ми запросили до участі художників з власним досвідом міграції. Готуючись до проекту ми провели низку зустрічей і дізналися, що у кожного з них свій унікальний досвід і доля. Всі зібрані для проекту роботи – це візуальні образи, які відсилають до особистих історій художників.

Творче дослідження для проекту Moved On! дозволило поглянути на міграцію як на добровільний чи вимушений процес переміщення людей, які, зберігаючи власну культурну ідентичність, стають частиною іншої культури.

Для мене як куратора таке завдання виявилось неймовірно цікавим та складним, але воно надало мені можливість по-новому поглянути на сучасних українських художників та їхню творчість, що відображає переживання життєвих перипетій, близьких багатьом українцям-мігрантам. За це я хочу подякувати Міжнародній організації з міграції, що проявила ініціативу в створенні та реалізації проекту на таку актуальну тему, яку необхідно надалі обговорювати в широких суспільних колах.

Марина Щербенко
Куратор проекту Moved On!

Moved On! is an art project initiated by the Ukrainian Office of the International Organization for Migration (IOM) on the occasion of the International Migrants Day celebrated on December 18, 2015.

«Moved On! project intends to showcase different artistic perceptions of the migration phenomenon and the changes it implies. The participating artists explore their own traces of migration, expose the viewers to their interpretation of this growing global trend and present their personal experiences and reflections. We invite the spectator to this exciting journey in which migration and its many facets are interpreted through the art of a group of contemporary artists from Ukraine and elsewhere and where those artists remind us how everyone's life can change when we move on.»

Manfred Profazi
Chief of Mission, IOM Ukraine

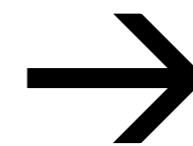
Moved On! – це арт-проект, ініційований Представництвом Міжнародної організації з міграції (МОМ) в Україні до Міжнародного дня мігранта 18 грудня 2015 року.

«Проект Moved On! покликаний показати різноманітне художнє сприйняття феномену міграції та змін, які вона несе. Художники, які долучилися до проекту, досліджують власні міграційні шляхи, відкривають аудиторії власну інтерпретацію цього дедалі масштабнішого глобального тренду та представляють набутий досвід і рефлексії. Ми запрошуємо глядачів у цю захоплюючу подорож, під час якої міграція та її численні грані знаходять інтерпретацію у творчості сучасних митців із України та світу, і де художники нагадують нам, як життя кожної людини може змінитися, коли ми рушаємо з місця».

Манфред Профазі
Голова Представництва МОМ в Україні

Artists
Художники

14-57

MYROSLAV VAYDA МИРОСЛАВ ВАЙДА

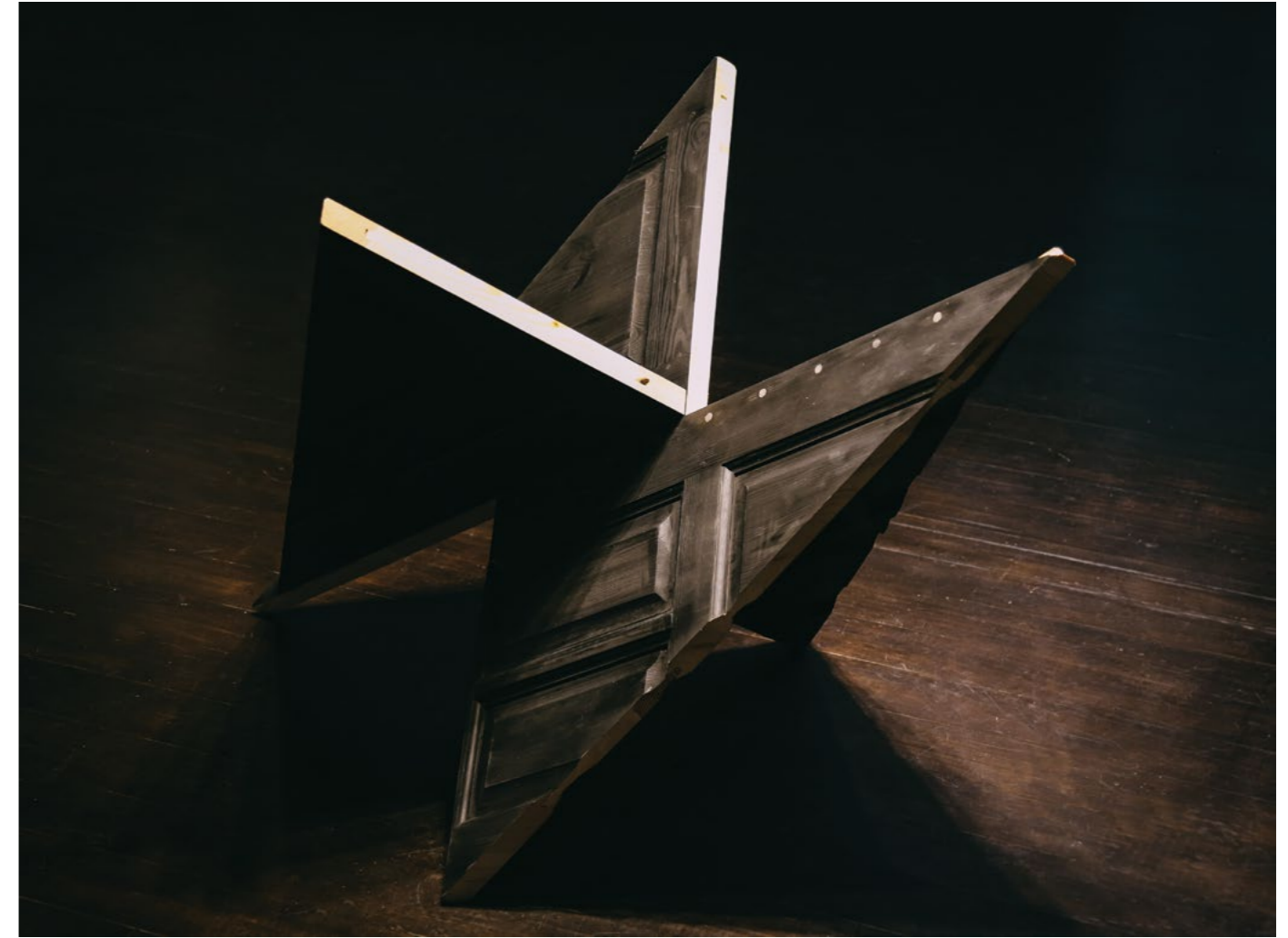
SuperNova Наднава

Myroslav Vayda born in Transcarpathia in 1977. He graduated from Uzhgorod College of Arts named after Albert Erdeli and Lviv Academy of Arts. His works were exhibited in personal and group projects at Mystetskyi Arsenal, Small Gallery of Mystetskyi Arsenal, PinchukArtCentre, Bottega Gallery, Kyiv; Kharkiv Municipal Gallery, Kharkiv; Foundation Isolation, Platform for Cultural Initiatives, Donetsk; Modern Art Centre Ujazdowski Castle, Warsaw; International Art Project, Vilnius; Art Festival in Public Space, Lublin. Myroslav Vayda lives and works in Kyiv.

Мирослав Вайда народився у 1977 році на Закарпатті. Навчався в Ужгородському коледжі мистецтва ім. Альберта Ерделі та Львівській академії мистецтв. Представляв свої роботи в персональних та групових проектах у Мистецькому Арсеналі, Малій галереї Мистецького Арсеналу, PinchukArt-Centre, Боттега Галереї, Карась Галереї у Києві; Харківській муніципальній галереї; Фонді Ізоляція – Платформі культурних ініціатив, Донецьк; Центрі сучасного мистецтва «Замок Уяздовських», Варшава; Міжнародному арт-проекті, Вільнюс; фестивалі мистецтва в публічному просторі, Люблін. Мирослав Вайда живе і працює в Києві.

Myroslav Vayda's project «SuperNova» offers a vivid metaphor for a migrant's attempt to transform the world around, to start over in a new place: «SuperNova is a star with luminosity that increases billion times in just a few days. In its maximum outbreak supernova emits as much light as an entire galaxy. After the outbreak, stars and planets revolving around it evaporates and turn into dust nebula of which new generation of stars is formed. There is a kind of cycle of things in the universe: the stars outbreak – nebula – and rebirth of young stars. I have sawed wooden doors, then joined them again with «two simple» moves. It was important to be «present» and «absent» at the same time in this process of formation. This object had to «die» and «born» or rather «reborn» on its own. One structure (form) breaks up in order to form a new one.»

Проект Мирослава Вайди «Наднава» – це метафора. Мігрант потрапляє в ситуацію «перетворити світ довкола себе», почати все спочатку – вже на новому місці. «Наднава – зоря, світність якої збільшується за кілька днів у мільярди разів. У максимумі спалаху наднова випромінює стільки ж світла, як ціла галактика. Після спалаху зорі всі планети, які оберталися навколо неї, випаровуються і перетворюються у газопилову туманність, з якої в майбутньому утворюється нове покоління зірок. Тобто у Всесвіті спостерігається своєрідний кругообіг речовин: зорі – спалах зір – туманність – і знову народження молодих зір. Я в певний спосіб розпиляв фільтрчасті двері, після чого з'єднав їх знову, виконавши при цьому «два простих» жести. Мені було важливо бути «присутнім» і водночас «відсутнім» у цьому процесі формотворення. Об'єкт мав «померти» і «народитися» чи то «переродитися» сам. Одна структура (форма) розпадається (розпорошується) для того, щоб потім сформуватися («зібратися») в іншу, нову форму».

SuperNova (2015)
wood, polychrome, 205x80x85 cm
Наднава (2015)
дерево, поліхромія, 205x80x85 см

SuperNova (2015)
wood, polychrome, 160x130x130 cm
Наднава (2015)
дерево, поліхромія, 160x130x130 см

TATIANA GERSHUNI-GALAGAN

ТЕТЯНА ГЕРШУНІ-ГАЛАГАН

X-Ray Abstract 1

X-Ray Abstract 2

Tatiana Gershuni-Galagan born in Kyiv in 1968. In 1995 she graduated from the History and Theory of Art Programme (National Art and Architecture Academy, Kyiv). In 2000 she received Master's Degree in Fine Arts (Painting) at University of Saskatchewan, Canada. From 2000 to 2007 she taught drawing, design, colour theory in universities in provinces of Saskatchewan and British Columbia in Canada. Her works were presented in galleries of London, Kyiv and Odesa. Tatiana Gershuni-Galagan lives and works in Kyiv.

Тетяна Гершуні-Галаган народилася у 1968 році в місті Києві. У 1995 році закінчила програму теорії та історії мистецтва Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури України (НАОМА). У 2000 році отримала диплом майстра образотворчого мистецтва в галузі живопису в Університеті Саскачеван, Канада. З 2000 по 2007 роки викладала малюнок, дизайн, теорію кольору в вищих навчальних закладах провінцій Саскачеван і Британська Колумбія (Канада). Представляла свої роботи у галереях Лондона, Києва, Одеси, а також у Канаді. Тетяна Гершуні-Галаган живе та працює в Києві.

Tatiana Gershuni-Galagan emigrated when she received an invitation to study at University of Saskatoon, Saskatchewan, Canada, in 1997. She graduated with a Master of Fine Arts degree in painting and later moved to Vancouver, where she taught at The Art Institute of Vancouver. «This experience was not easy, especially if you are a young professional on your own. You face with a number of challenges, e.g. immigration process, visa regulations, searching for job, home, studio.» A series of works «Suitcases» is dedicated to the overall theme of emigration. «The question is not only about the luggage that you take along when crossing the border, it is about a person, who takes along their life, cultural and spiritual baggage. There was a phase in my life, when I was exploring myself, my origins and my culture. It reminded me of X-rays that pass through you, uncovering various experiences, be it positive or negative. The image of a suitcase is therefore projected to a person as a bearer of life experiences. This «suitcase» is always with them, wherever they are.»

Тетяна Гершуні-Галаган залишила Україну в 1997 році – отримала запрошення на навчання в Університеті Саскачеван (University of Saskatchewan), провінція Саскачеван, що в Канаді. Поїхала як студент і отримала диплом Master of Fine Arts з живопису. Після закінчення навчання викладала малюнок та основи дизайну в місцевому коледжі анімації, пізніше переїхала до Ванкувера, де деякий час викладала у Ванкуверському інституті образотворчих мистецтв (The Art Institute of Vancouver). «Еміграційний досвід виявився нелегким, особливо якщо ти сам в чужій країні і проходиш за категорією «молодий спеціаліст» в галузі образотворчого мистецтва. Постійно зіштовхуєшся з труднощами, пов'язаними з довгим еміграційним процесом, візовими регламентаціями, пошуками роботи, житла, майстерні». Серія робіт «Багаж» присвячена не стільки особистій історії автора, скільки загальній темі еміграції: «Тут йдеться не лише про валізи, які ти тягнеш із собою через кордон, але й про людину, яка в першу чергу бере із собою свій життєвий, культурний та духовний досвід. В перші роки життя в Канаді, в країні де особливо цінується твоє походження та культурний досвід, я вивчала себе навиворіт, аналізувала на предмет свого походження і культури, яку я ношу в собі. Я ніби-то просвічувала себе зсередини, як просвічують рентгенівським промінням твої валізи, коли ти перетинаєш кордон. Цей досвід дуже складний і не завжди прийнятний, але дуже важливий. Він допомагає зрозуміти хто ти є, де твоє коріння, що в житті важливо і що зайве, що потрібно завжди мати з собою та що назавжди залишити».

FROM THE SERIES «SUITCASES» (2012)
ІЗ СЕРІЇ «БАГАЖ» (2012)

XRy Abstract 1
Oil on canvas, 120x200 cm

XRy Abstract 1
Полотно, олія, 120x200 см

FROM THE SERIES «SUITCASES» (2012)
ІЗ СЕРІЇ «БАГАЖ» (2012)

XRy Abstract 2
Oil on canvas, 110x160 cm

XRy Abstract 2
Полотно, олія, 110x160 см

SERGEY KAYDAK СЕРГІЙ КАЙДАК

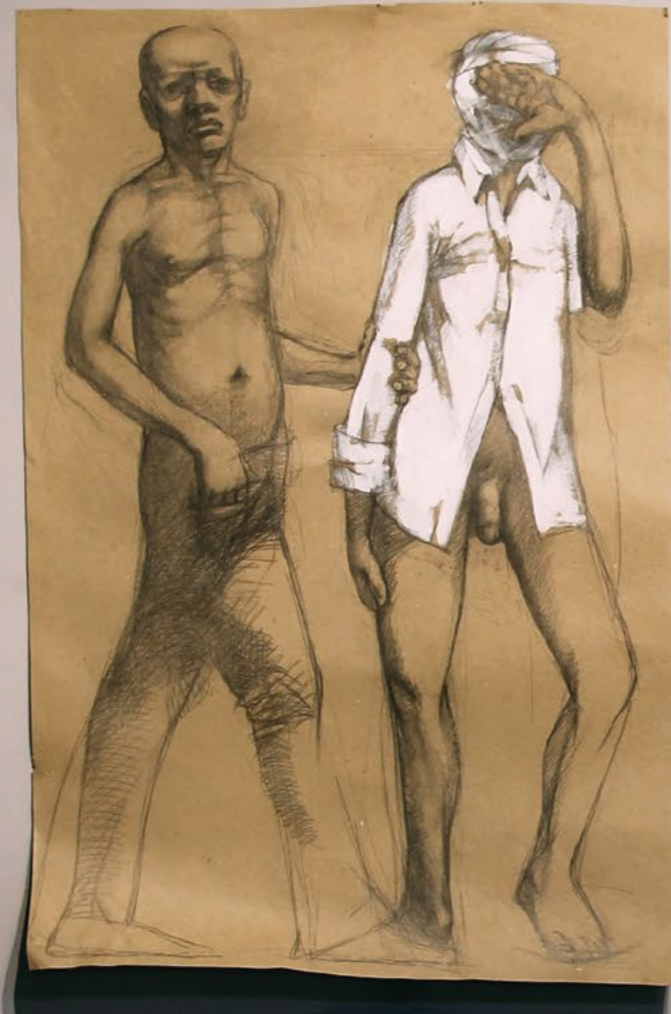
Coming Ті, що йдуть

Sergey Kaydak born in 1965 in Navahrudak, the Republic of Belarus. He graduated from Ceramics and Glass Department of the Belarusian Academy of Arts, where he later taught, in 1994. He presented his works in personal and group exhibitions at Shcherbenko Art Centre, Ya Gallery Art Centre, International Blown Glass Symposium, Lviv; Ukrainian Ceramics Symposium «Ukraine United», Slovyansk. Sergey Kaydak lives and works in Kyiv.

Сергій Кайдак народився в 1965 році в місті Новогрудок, Республіка Білорусь. Навчався (1989–1994) і викладав (кафедра декоративно-ужиткового мистецтва, відділення кераміки і скла) у Білоруській академії мистецтв. Представляв свої роботи у персональних та групових проектах у Щербенко Арт Центрі, арт-центрі Я Галерея у Києві, на Міжнародному симпозиумі гутного скла у Львові; на Всеукраїнському симпозиумі художньої кераміки «Україна Соборна» у Слов'янську. Сергій Кайдак живе та працює в Києві.

Graphic works by Sergey Kaidak an artist born in Belarus, where he lived and taught, after which he moved to Ukraine are always emotional, reflecting personal experiences of the artist by means of a pencil and acrylic paint. The author draws a parallel: «It's like a family album: you look through and you know, who you are today and who you will become tomorrow. These pictures taken during last several years, will be exhibited to observe the progress over time. This was my yesterday, which made me who I am today; tomorrow I might be better.» Like a vivid recollection of the past, each of the works has its background, known only to the author. «The viewer will get their own associations, and that is enough.»

Графіка Сергія Кайдака – художника, який протягом тривалого часу жив та викладав у Білорусі, а потім переїхав до України – це переживання, миттєво передане художньою мовою, за допомогою олівця й акрилової фарби. Автор проводить паралель: «Це як сімейний альбом: переглядаєш його, розумієш, чому ти такий сьогодні, і навіть можеш прогнозувати себе завтрашнього. Ось і ці малюнки кількох років будуть виставлені для того, щоб прослідкувати за плином часу. Вчора було таким і саме тому переросло в таке сьогодні. А завтра може бути краще...». Подібно до яскравих спогадів з минулого, у кожній з робіт є своя передісторія, відома лише автору: «У глядача ж вони викличуть свої власні асоціації, і цього достатньо. Кожному своє».

«I HEAR», SERIES (2009)
СЕРІЯ «ЧУЮ» (2009)

Coming
Kraft, pencil, acrylic, stencil, 100x150 cm

Ті, що йдуть
Крафт, олівець, акрил, трафарет, 100x150 см

ALINA KOPYTSIA АЛІНА КОПИЦЯ

Wedding Dress Весільна сукня

Alina Kopytsia born in Poliske town (Kyiv region) in 1983. In 2006 she graduated from the National Technical University of Ukraine, Department for Printing, specializing in Book Graphics. In 2015, she got married and moved to Biel, Switzerland. Her works were presented in group and personal exhibitions in Mystetskyi Arsenal, Pinchuk Art Center and other galleries in Kharkiv, Kyiv and Barcelona.

Аліна Копиця народилася у 1983 році в місті Поліське Київської області. У 2006 році закінчила Поліграфічний факультет Національного технічного університету України за спеціальністю «книжкова графіка». У 2015 році вийшла заміж та переїхала до міста Біль, Швейцарія. Представляла свої роботи у групових та персональних виставках у Мистецькому Арсеналі, PinchukArtCentre, а також у галереях Харкова, Києва, Барселони тощо.

Alina Kopytsia's work «Wedding Dress» is a true artist's dress, in which she married her finance. Thus, a real life object, charged with energy of an important life event, becomes work of art. This personal ready-made concept has great significance – it is a story of this couple's relationships, including their online correspondence collected for the past five years. Long distance relationships are difficult, and further aggravated by bureaucracy. The artist admits: «This idea came to me two or three year ago. In order to obtain a visa, one has to provide personal correspondence with the inviting party. I brought a print-screen of our Skype correspondence, but I was declined in visa. I printed the kilometers of our correspondence on my wedding dress, so that no one is left with doubts about our relationships.»

Робота Аліни Копиці «Весільна сукня» є справжньою сукнею художниці, у якій вона виходила заміж у 2015 році. Так предмет із об'єктивної реальності, заряджений енергією важливої життєвої події, став твором мистецтва. Цей особистий реді-мейд має важливе концептуальне значення – на ньому історія стосунків пари – їхнє інтернет-листування, зібране за п'ять років. Труднощі стосунків на відстані та бюрократичні перепони на шляху їх розвитку – візи, документи, час. Художниця зізнається: «На створення такої сукні мене нашттовхнула ідея дво- чи трирічної давності. Справа у тому, що для отримання візи я мала надати особисте листування з тим, хто запрошує. Я принесла принт-скрін нашого скайп-листування... Але візу я так і не отримала. На весільній сукні я роздрукувала кілометри нашого листування, щоб напевно ніхто не сумнівався у тому, що ми перебуваємо у стосунках».

Wedding Dress (2015)
Co-design and sewing – Kate Musina
Digital print on fabric

Весільна сукня (2015)
Со-дизайн і пошиття – Kate Musina
Цифровий друк на тканині

BEATA KORN БЕАТА КОРН

Package Пакунок

Beata Korn born in Uzhgorod in 1980. In 2001 she graduated from the College of Arts in Uzhgorod. In 2003 she graduated from the Lviv National Academy of Arts (Ceramics Department). In 2011 she started teaching at Uzhhorod College of Art. Her works were presented in group and personal exhibitions in Kyiv Fine Art, Shcherbenko Art Centre, Gallery Shop, Kyiv, Vilnius Art (in collaboration with the gallery shop), Vilnius. Beata Korn lives and works in Uzhgorod.

Беата Корн народилася у 1980 році в Ужгороді. У 2001 році закінчила Ужгородський коледж мистецтв, у 2003 – відділення кераміки Львівської національної академії мистецтв. З 2011 року викладає в Ужгородському коледжі мистецтв. Представляла свої роботи у групових та персональних проектах у Щербенко Арт Центрі, Боттега Галереї, Галереї ЦЕХ (Київ), а також на ярмарку сучасного мистецтва Арт Вільнюс (Вільнюс, Литва). Живе і працює в Ужгороді.

The idea behind Beata Korn's work «Package» is a reconstruction of memories of long lost family ties with people who have decided to move in search of a better future.» There were a few memories of them, such as postcards and packages that they sent to their relatives, as if they shared a piece of their new experiences and impressions.»

Ідея роботи «Пакунок» Беати Корн полягає в реконструкції спогадів про давно втрачені родинні зв'язки з людьми, які вирішили податись в мандри задля пошуку кращого життя. «Єдиним спогадом про них були листівки та пакунки, які відправлялись рідним, наче вони ділились шматочком своїх нових переживань та вражень».

Package (2015)
Concrete, Ceramics, 25x18x16 cm

Пакунок (2015)
Бетон, кераміка, 25x18x16 см

ALINA MAKSIMENKO АЛІНА МАКСИМЕНКО

The Field Поле

Alina Maksimenko born in Kyiv in 1974. In 1993 she graduated from Kyiv State Institute of Decorative and Applied Art and Design. She began presenting her art works in 1996. In 2001 she became a member of the Youth Art Union (B ZH - ART). In 2003 she became a member of the National Union of Artists of Ukraine. Her works were presented in group and personal exhibitions in Bath Contemporary Gallery (UK), Bottega Gallery, Art Master Gallery (Czech Republic), Da Vinci Gallery (Ukraine). Her works are exhibited in the Museum of Modern Art (Ukraine), Kyiv History Museum, the Ministry of Culture of Ukraine and in private collections in Ukraine, Poland, France, Italy, Germany, Spain, Sweden, USA, Ireland, Great Britain, Denmark and Croatia. Alina Maksimenko lives and works in Kyiv, Ukraine.

Аліна Максименко народилася у 1974 році в місті Києві. У 1993 закінчила Київський технікум народних художніх промислів ім. В. Бойчука. З 1996 року почала виставкову діяльність. У 2001 році стала членом Співки БЖ-АРТ. З 2003 року є членом Національної спілки художників України. Представляла свої роботи у групових та персональних виставках у Bath Contemporary Gallery (Велика Британія), Art Master Gallery (Чехія), Галереї Да Вінчі, Боттега Галереї (Україна). Роботи Аліни Максименко включено до колекцій Музею сучасного образотворчого мистецтва (Київ), Музею історії Києва, Міністерства культури України, а також знаходяться у приватних колекціях в Україні, Польщі, Франції, Італії, Німеччині, Іспанії, Швеції, США, Ірландії, Великій Британії, Данії, Хорватії. Живе і працює в Києві.

In her art piece «The Field», Alina Maksimenko explores the theme of identity and belonging to a particular place, and conventionalism of these two concepts: «I reflect on the concept of «native» land, on getting used to a place and its history, which may seem relative, similar to a chalk drawing. You can wipe off this picture and replace it with a different history and purpose.» The land, as something constant, but temporary at the same time, and the sky – as something permanent, something that is not dependent on a place of birth, that accompanies us regardless of where we are – are the concepts that form the basis of Alina's art piece, united by the horizon. «Land and sky, described by different languages, but combined in one space – create my version of the familiar landscape – fields stretching to the horizon.»

У роботі «Поле» Аліна Максименко досліджує тему приналежності та прив'язаності до певного місця, а також умовність даних понять: «Я розмірковую про відчуття «своєї» землі під ногами, про звикання до місця, до історії, яка може виглядати досить умовно, наче малюнок крейдою. Цей малюнок ніби можна витерти та замінити іншим, з іншою історією та призначенням». Земля як щось незмінне, сталість якої є відносною, та небо – як щось постійне, те, що не залежить від місця народження, те, що супроводжує нас в незалежності від місця перебування, тільки підняти голову... «Земля і небо, описані різною мовою та поєднані в рамках одного простору – створюють мій варіант такого звичного для нас пейзажу – поля, що простягається за горизонт».

The Field (2015)
Mixed method, size can vary
Поле (2015)
Змішана техніка, розмір варіативний

LEV MARKOSIAN ЛЕВ МАРКОСЯН

Home Дім

Lev Markosian born in 1947 in Sukhumi, Abkhazia, Georgia. He graduated in 1980 Kharkiv Art and Industry Institute, faculty of monumental painting. Conducted exhibitions in the Gallery Bottega, Gallery Mikst, Gallery Irene, Kyiv, Gallery Parsuna, Poltava, Ukraine; RussoArtGallery Moscow, Russia. Exhibitions in the USA, France, Abkhazia, Georgia. Lives and works in Kyiv.

Лев Маркосян народився у 1947 році в місті Сухумі, Абхазія, Грузія. Закінчив у 1980 році Харківський художньо-промисловий інститут, факультет монументального живопису. Проводив виставки у Галереї Боттега, Галереї Мікст, Галереї Ірена в Києві, Галереї Парсуна в Полтаві, Україна; RussoArtGallery в Москві, Росія. А також мав виставки в США, Франції, Абхазії, Грузії. Живе і працює в Києві.

The main theme of the paintings of this series is artist's home town – Sukhumi – the source of his spiritual force and creative inspiration. Paintings by Lev Markosian are not the literal reflection of concrete landscapes or people, they are rather associations with his homeland. They reflect his warm feelings about his native land. «I paint my feelings about my homeland and its coloring. My paintings are my meditation.»

Основна ідея у картинах цієї серії – це тема рідного міста художника – Сухумі, міста, яке є для митця джерелом духовної сили та творчого натхнення. Картини Льва Маркосяна не є буквальним зображенням конкретних пейзажів або людей. Полотна митця – це, перш за все, асоціації, що викликає у нього Батьківщина, уся ніжність і тепло, з якими ставиться живописець до рідних місць. «Саме відчуття моєї рідної землі, її колориту відображено в картинах, які несуть медитативний характер» – розповідає художник.

Home (2015)
Oil on canvas, 120x80 cm
Дім (2015)
Олія, полотно, 120x80 см

ОХАНА РУЗН ОКСАНА ПИЖ

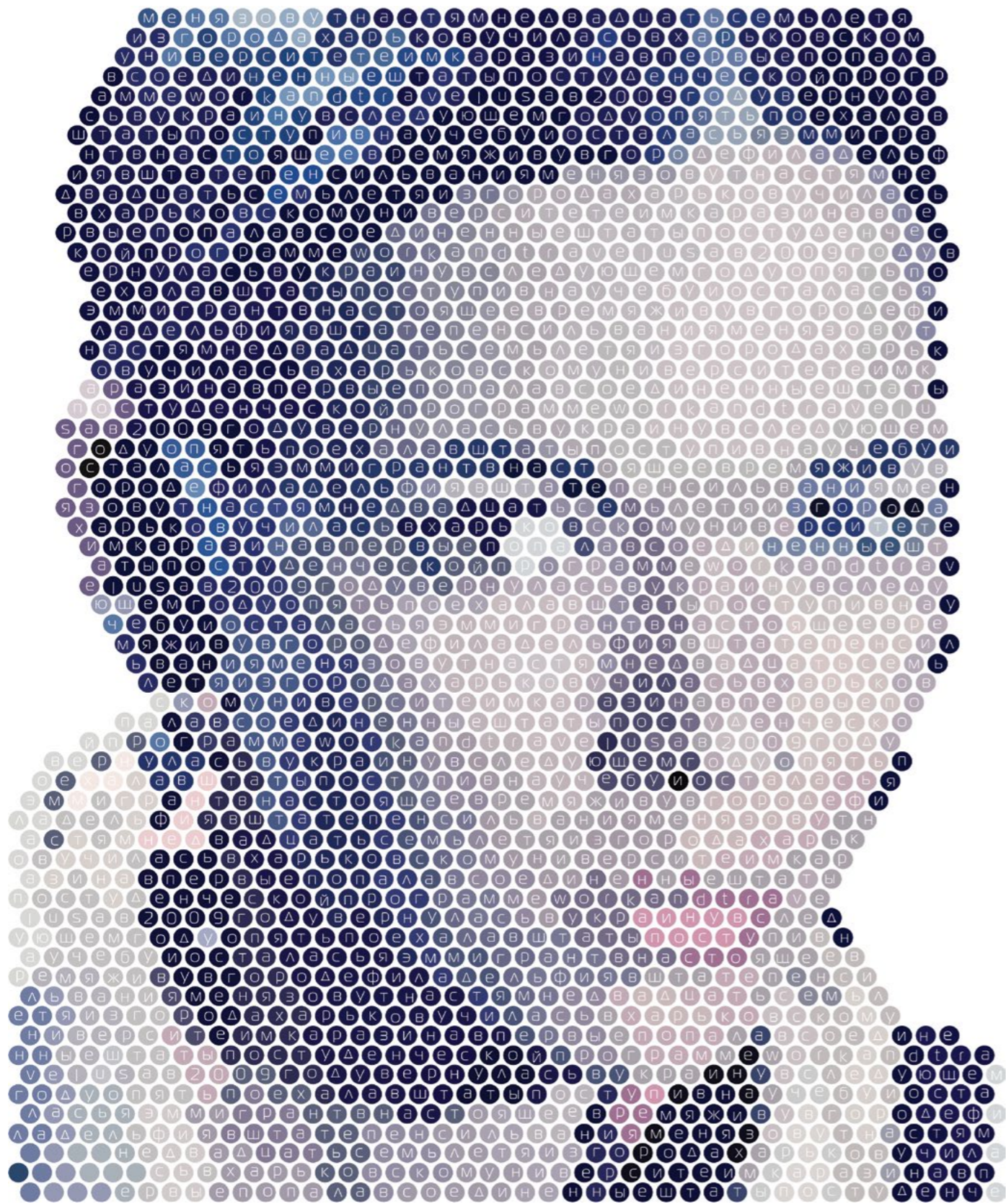
I Am an Immigrant Я – іммігрант

Oxana Pyzh born in Rubizhne, Luhansk region, in 1989. From 2005 till 2011 she studied at Kharkiv University of Urban Development, Architecture Department. In 2012 she took part in the competition of professional artists during Russian week of art and won the 3rd prize for «Experimental Painting.» She participated in group and personal projects at Yermilov Centre in Kharkiv; Karas Gallery and Mystetskyi Arsenal in Kyiv; Museum of Modern Art in Odesa. She also presented her works in group exhibitions at Virginia Beach Gallery, USA. Oxana Pyzh lives and works in Kharkiv.

Оксана Пиж народилася в 1989 році в місті Рубіжне Луганської області. З 2005 по 2011 роки навчалась у Харківському університеті міського господарства, за спеціальністю «архітектура». У 2012 році брала участь у конкурсі професійних художників під час Російського тижня мистецтв і посіла III місце в номінації «Експериментальний живопис». Учасниця групових та персональних проектів у Єрмілов Центрі в Харкові; Карась Галереї, Мистецькому Арсеналі у Києві; Музеї сучасного мистецтва в Одесі. Фіналістка конкурсу МУХі 2015 також представляла свої роботи у групових проектах галереї Virginia Beach, США. Живе та працює в Харкові.

Oxana Pyzh's project «I am an immigrant» is a 12 portraits of young men and women who are united by the fact that they went to the US under Work and Travel USA program, and did not return home. Work and Travel USA allows students II-V courses to go to the United States during summer holidays with the right to legal employment. After the end of the program, many returned home, and many – don't, leaving their studies and families. Some return in a year, some – in two, and some – successfully integrate into the new environment, building new life in a new place. Portraits of students, created by Oxana «are the replacement of a missing person.» «I create fragmented portraits of immigrants as a sign of their partial presence, and print some information from their biographies without motivations? Stories or explanations. This partial facts belong to life of partially present people, who may be familiar to every viewer.»

Проект Оксани Пиж «Я – іммігрант» являє собою 12 портретів молодих хлопців і дівчат, яких об'єднує факт того, що всі вони їздили в США за програмою Work and Travel USA, і не повернулись додому. Програма Work and Travel USA дозволяє студентам II-V курсів перебувати в США в період літніх канікул із правом легальної роботи. Після завершення терміну програми багато хто повертається додому, а багато хто – ні, залишивши своє навчання та сім'ю. Хтось повертається через рік, хтось через два, а хтось успішно вписується в нове оточення, будує нове життя на новому місці. Портрети студентів, які створює Оксана Пиж, – це «заміна відсутньої персони». «Я створюю фрагментовані портрети людей-іммігрантів, як знак їх часткової присутності, і віддруковую деякі формальні події з їхніх біографій в якості сталих фактів, без мотивацій, без історій, без пояснень. Це часткові факти з життя частково присутніх людей, які можуть бути знайомі кожному глядачу».

I Am an Immigrant (2015)

Vector graphics, printing on paper, 12x60x50 cm

Я – іммігрант (2015)

Векторна графіка, друк на папері, 12x60x50 см

OLEZIA SEKERESH ОЛЕСЯ СЕКЕРЕШ

Listen Вслухатись

Olesia Sekeresh born in Kliucharky village, Transcarpathian region, in 1987. In 2012 she graduated from the Transcarpathian Art Institute, Department of Graphic Design. In 2006 she became a member of «HAT» Art Group. Olesia Sekeresh creates contemporary art works (installation, drawing, video and photos). She is a winner of the project «Embodied» and participant of the Gaude Polonia Party Residence (2015). Her works were presented in personal and group projects at the Mystetskyi Arsenal, PinchukArtCentre, Shcherbenko Art Centre, Bottega Gallery, Karas Gallery, M17 Contemporary Art Centre, the Small Gallery of Art Arsenal, the Institute of Contemporary Art, Kyiv. Olesia Sekeresh lives and works in Uzhgorod.

Олеся Секереш народилася в 1987 році в селі Ключарки Закарпатської області. У 2012 році закінчила Закарпатський художній інститут, відділ графічного дизайну. З 2006 року учасниця групи ШАПКА. Олеся Секереш працює у сфері сучасного мистецтва (інсталяція, графіка, відео та фото). Серед здобутків: учасниця резиденції Gaude Polonia (2015), переможниця проекту «Втілені». Представляла свої роботи в персональних та групових проектах у Мистецькому Арсеналі, PinchukArtCentre, Щербенко Арт Центрі, Боттега Галереї, Карась Галереї, Центрі сучасного мистецтва М17, Малій галереї Мистецького Арсеналу, Інституті проблем сучасного мистецтва. Олеся Секереш живе та працює в Ужгороді.

Olesia Sekeresh has its own experience of living abroad, as well as many friends and acquaintances with a similar fate. Through the «listen» (also created outside Ukraine – in residence in Poland) offers viewers a painter of abstract statistics and delve into the history of the individual migrant compatriots. Each story represents a house created by the artist in the traditional technique of paper decorations – fragile, shaky home-building, now more ghostly memories (albeit beautiful) than a real haven.

Олеся Секереш з власного досвіду знає, що таке життя закордоном, а також має багатьох друзів та знайомих із подібною долею. З допомогою проекту «Вслухатись» (створеного за межами України – на резиденції в Польщі) художниця пропонує глядачам абстрагуватися від статистичних даних та заглибитись в окремі історії мігрантів-співвітчизників. Кожну історію репрезентує будиночок, створений художницею у традиційній техніці витинанки, – тендітна, хитка споруда-домівка, тепер більше примарний спогад (хоч і прекрасний), аніж реальний прихисток.

Listen (2015)
Paper, audio-installation
Вслухатись (2015)
Папір, аудіо-інсталяція

RUSLAN TREMBA РУСЛАН ТРЕМБА

My Mountain Valley Моя полонина

Ruslan Tremba Born in 1980 in Uzhgorod. In 2005 he graduated from the Lviv Academy of Arts. He has participated in personal and group exhibitions at Shcherbenko Art Centre, Bottega Gallery, Art Centre Ya Gallery, Tseh Gallery, Kyiv; Lviv Palace of Art, Museum of Religion, Dzyga Gallery, Lviv; art-center Ya Gallery, Dnipropetrovsk; Lenin Gallery, Zaporizhzhya; Art Centre ILKO Gallery and Korydor Gallery, Uzhgorod; Central House of Artists, Moscow; Workshops of Culture, Lublin; Vilnius Academy of Arts, Vilnius. Ruslan Tremba lives and works in Uzhgorod, Ukraine.

Руслан Тремба народився в 1980 році в місті Ужгороді. У 2005 році закінчив Львівську академію мистецтв. Представляв свої роботи в персональних та групових проєктах у Щербенко Арт Центрі, Боттега Галереї, Арт-центрі Я Галерея, Галереї ЦЕХ у Києві; Львівському палаці мистецтв, Музей релігії, Галереї Дзига у Львові; Арт-центрі Я Галерея, Дніпропетровськ; Галереї Ленін, Запоріжжя; Мистецькому центрі Галерея ІЛКО та галереї Коридор в Ужгороді; Центральному домі художника, Москва; Майстерні культури, Люблін; Вільнюській академії мистецтв. Руслан Тремба живе та працює в Ужгороді.

Ruslan Tremba traditionally uses wood, gold leaf and enamel to create works that reflect the ideas and emotions, that are very personal and at the same time shared by many: «Wherever we are, we always refer to our memories. In memoirs, we visit places where we were born and raised, we remember our homeland, its nature and culture. In the art work «My mountain valley», I want to turn to my sacred lifelong memories. The art work «Light at the end of the tunnel» emphasizes that nurturing memories of the past will lead us to a brighter future.»

Руслан Тремба традиційно використовує дерево, поталь та емаль для створення робіт, що відображають ідеї та емоції, дуже особисті та спільні для багатьох водночас: «Де б ми не перебували, де б не знаходилось наше фізичне тіло, ми завжди звертаємось до спогадів. А в своїх спогадах ми відвідуємо ті місця, де народились та зростали: рідну землю, краєвиди, культуру. Об'єктом «Моя полонина» хочу звернути увагу на ті золоті й сакральні спогади, які осіли приємним відбитком у серці на все життя. Об'єкт «Світло в кінці тунелю» підкреслює те, що небайдуже ставлення до спогадів минулого нас приведе до світлого майбутнього».

«MEMORIES» (2011)
«СПОГАДИ» (2011)

My Mountain Valley
Wood, acrylic, gold leaf

Моя полонина
Дерево, акрил, золота поталь

VALERIA TROUBINA ВАЛЕРІЯ ТРУБІНА

Night Illuminator Ілюмінатор вночі

Valeria Troubina born in Luhansk in 1966. In 1981 she graduated from art school in Lugansk, Ukraine. In 1990 she graduated from the Kyiv State Art Institute, Ukraine. In 1990 she became a member of the Union of Artists of Ukraine. Her works were presented in personal and group exhibitions at Mystetskyi Arsenal, Bottega Gallery, the National Museum of Ukraine, Kyiv; the Bereznitsky Gallery, Berlin, Germany; Bolinas Gallery, Bolinas, California, USA and in other galleries in California and Chicago. Valeria Troubina lives and works in Berkeley, USA.

Валерія Трубіна народилася у 1966 році в місті Луганську, Україна. У 1990 році стала членом Співки художників України. У 1981 році закінчила луганську художню школу. У 1990 році закінчила Київський державний художній інститут. Представляла свої роботи у групових та персональних виставках у Мистецькому Арсеналі, Боттега Галереї, Національному художньому музеї України; The Bereznitsky Gallery, Берлін, Німеччина; Bolinas Gallery, Каліфорнія, США, а також в інших галереях США. Живе і працює в Берклі, США.

Paintings by Valeria Troubina are always a reflection of inner feelings of the artist, including reflection on the personal migration experience: «After arrival to a new country, I was whirled in a carousel of migration related challenges related to relocation, work and accommodation. But suddenly you feel free, ready to use your full potential, which you can only have in a new place, where nothing limits you anymore. You're starting to see other perspectives and horizons. This is what inspired me. However, I never forgot my roots and the baggage I brought with me.» Valeria Troubina portrays a migrant-traveler between the points of departure and arrival – usually it is an airport space or airplane cabin: «There is always a risk, and you cannot get rid of it. You undergo a sort of humiliation: you are being X-rayed, checked, carefully examined, stamped in your passport, taken through a metal detector... At this moment you do not belong to yourself completely, but you realize that you still belong only to yourself. This understanding brings you certain inner freedom.»

Картини Валерії Трубіної це завжди відображення внутрішніх переживань художниці, в тому числі рефлексії на особистий досвід міграції: «Після переїзду до США, мене закрутила карусель з усіма еміграційними колізіями – мені довелося попрацювати як легально, так і нелегально, жити в таких умовах, які звичайна людина навіть уявити не може. Але ти раптом відчуваєш себе вільною людиною, готовою використовувати весь свій потенціал, який у тебе є лише на новому ґрунті, де в тебе немає тих обмежень, що були до цього. Ти починаєш бачити інші перспективи, горизонти, що мене й надихало. Але при цьому я ніколи не забувала своє коріння і той багаж, який я туди привезла». В даному контексті, Валерія Трубіна звертається до ситуації знаходження мігранта-мандрівника між точками відправлення і прибуття, як правило, це простір аеропорту і салон літака: «Тут завжди є постійний ризик, і ти його не можеш позбутися. Ти проходиш через свого роду приниження: тебе просвічують, перевіряють, дивляться в очі, ставлять штамп у паспорті, пропускають через металодетектор... У цей момент ти собі повністю не належиш, але розумієш, що все ж таки належиш тільки самій собі. Це розуміння виховує певну внутрішню свободу».

Night Illuminator (2010)
Oil on canvas, 120x130 cm
Ілюмінатор вночі (2010)
Олія, полотно, 120x130 см

Moved On!

Moved On! project and catalogue are an initiative of the International Organization for Migration (IOM), Mission in Ukraine implemented in partnership with the Shcherbenko Art Centre on the occasion of the International Migrants Day.

Moved On! project aimed to display artistic exploration of the migration experience, where artists find inspiration in life stories of their friends and family, but most of all in their own experiences. In this spirit, Moved On! catalogue presents works of 11 Ukrainian artists whose art projects are built on the analysis of emotions, feelings and hopes of migrants.

Curator: Maryna Shcherbenko

Project team

Shcherbenko Art Centre: Tetiana Serediuk, Yevgeniia Butsykina, Olga Kucheruk

IOM: Varvara Zhluktenko, Anastasia Vynnychenko, Kateryna Ardanyan

Design and layout: Dmytro Goreniuk

Photos: Olga Khomusko

© International Organization for Migration (IOM), 2015

Moved On!

Каталог та проект Moved On! – ініціатива Представництва Міжнародної організації з міграції (МОМ) в Україні, яка була реалізована у партнерстві зі Щербенко Арт Центром до Міжнародного дня мігранта.

Проект Moved On! покликаний відобразити художнє переосмислення досвіду міграції, в межах якого митці відштовхувалися від життєвих ситуацій своїх близьких, друзів, але – перш за все – своїх власних історій. Каталог Moved On! об'єднав творчі роботи 11 українських художників, присвячені аналізу емоцій, переживань та сподівань мігранта.

Куратор проекту: Марина Щербенко

Команда проекту

ЩАЦ: Тетяна Середюк, Євгенія Буцикіна, Ольга Кучерук

МОМ: Варвара Жлуктенко, Анастасія Винниченко, Катерина Арданьян

Дизайн та верстка: Дмитро Горенюк

Фотографії: Ольга Хомусько

© Міжнародна організація з міграції (МОМ), 2015

Myroslav Vayda
Tatiana Gershuni-Galagan
Sergey Kaydak
Alina Kopytsia
Beata Korn
Alina Maksimenko
Lev Markosian
Oxana Pyzh
Olesia Sekeresh
Ruslan Tremba
Valeria Troubina